

Norwegian
65-0424

En Ut Av En Million
One In A Million

April 24, 1965
Los Angeles, California USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

En Ut Av En Million

Mange takk Broder Shakarian. God morgen venner. Det er sannelig godt å være her i Los Angeles igjen denne morgen, etter dette store stevnet, og de kommende møter neste uke over på Embassy Hotel. Jeg forventer å se dere alle over der. Vi er alle under en stor forventning for å møte vår Herre Jesus, å se Ham over der. Han lovet at Han ville være (der). "Hvor to eller tre var samlet sammen," der ville Han være.

² Og jeg er sikker på at jeg møtte Ham da jeg kom opp trappene her til dette auditorium, når alt folket med stor forventning venter på frokosten og talen. Det er godt å være samlet her med dere, og til radioforsamlingen. Der er så mange her inne at de måtte gå ned til neste etasje og tale til noen få. Og jeg så mange (bønne) spørsmål, hjerte- vanskeligheter og forskjellige sykdommer på deres legemer. Vi er her nå, for å be for de syke og plagede.

³ Akkurat som jeg kom til toppen av trappene...jeg ser på en gammel gentlemann nå. Han kom til meg, og han sa, "Broder Branham, for mange år siden..." Han sa at han hadde hjertetrøbbel så ille at han...de trodde at han kom til å dø. Vi hadde bønn for ham, og Guds nåde helbredet ham. Og her er han denne morgen, langt ut i åttiårene, bare fryder seg. Det får oss til å ta et nytt tak.

⁴ Jeg anmoder sannelig om folkets bønn der ute i radio- land, så vel som her. Etter at jeg forlater disse møtene, reiser jeg til Europa, ned til Afrika og rundt på møter. Dette er en reise på grunn av et syn, så jeg er sikker på at det kommer til å bli et stort møte der. Jeg har følt det i årevis at Herren vil at jeg skal komme tilbake. Den lille ydmyke tjenesten som Han har gitt meg. Jeg tror ikke at Han er helt ferdig med den ennå over der. Det ser ut som det kan være en sjel et eller annet sted som jeg kan fange i Evangelie-garnet, det som Han ga meg å fiske etter folk med i Guddommelig helbredelse, og bønn for syke. Jeg anmoder sannelig for deres bønn, både dere folk som er her, og dem som er ute i radioforsamlingen.

⁵ Jeg har ikke tid til å ta en tekst og forkynne, som jeg forventer etter noen få minutter her i...i dette auditorium. Men jeg ønsker bare å tale til dere noen få øyeblikk, for å bli kjent. Og til folket ute i landet, jeg kommer til å be for disse der ute med en gang, og her inne også. Og jeg er sannelig glad for å møte alle disse nye vennene som jeg aldri har møtt før, bare å komme i kontakt med dem denne morgen.

⁶ Vi har hatt store stunder i møtene på andre steder. Jeg kommer ikke ut så mye lenger, det er så travelt. Vi prøver bare å holde veien varm mellom

Jeffersonville, Indiana og Tucson, Arizona, hvor vi flyttet til for noen få år siden ved et syn fra Herren, som sendte oss ut der. Jeg visste ikke hvor jeg dro, og mange av dere her, ved Clifton's talte jeg til litt før jeg dro møtene i Phoenix, om synet som hadde kommet. Jeg så syv Engler i en flokk.

⁷ Og jeg vet, til dere i radioland, kanskje mange av dere ikke er full Gospel (Frievangelske), og dette kan se litt mystisk ut for dere, som det ville for meg, men der er...Enhver som kan forklare noe, behøves ikke lenger å aksepteres ved tro. Men det er ting som vi ikke kan forklare som vi må akseptere ved tro. Vi kan ikke forklare Gud. Intet menneske kan forklare Gud. Han er suveren, og Han er stor og mektig. Vi bare...vi bare aksepterer det fordi vi vet at Han er der. Og så ved vår tro, i å akseptere det, bringer Han svaret tilbake til oss, dåpen i den Hellige Ånd.

⁸ Jeg kommer til å tale til dere om noen få øyeblikk, om, "*Guds vei, et sted for tilbedelse.*" Og det eneste sted som dere kan tilbe Ham, det eneste sted som Han noen gang vil møte dere, så må det...Der er en menighet, ett sted, en tid, ett folk, i alt som Gud møter. Jeg håper at Gud velsigner Budskapet til deres hjerter her.

⁹ I å komme til Tucson, det var underlig, disse synene som talte til dere i Herrens Navn. Ikke ett av dem som jeg kan huske, jeg vil spørre hvem som helst om de kan huske noen gang som Han sa noe som ikke var Sannheten. Det skjer alltid på den måten som Han vil det skal skje.

¹⁰ Og Han skal, ifølge Skriftene komme tilbake i disse siste dager, i denne type tjeneste. Det vil være etter Åndens dåp og tungetale, og Guddommelig helbredelse osv. Disse ting. Vi snakker i dag om toppingen av Pinsens Budskap. Denne tjeneste av Kristus Selv personifisert iblant Hans folk med de samme ting som Han gjorde da Han var her på jord; (nå) i Hans Legeme, Bruden, som er en del av Ham, gjør de samme ting, som Mann og Hustru, eller Konge og Dronning, rett før Bryllupsseremonien.

¹¹ Denne uken, om Herren vil, så ønsker jeg å tale om det, ute i vår kampanje her, ved Ebassy Hotel, slik at dere kan bli kjent med min ydmyke måte å gjøre det på. Den tid og time som vi lever i, hvis en person ikke vet hvilken vei han skal gå, eller hva han skal gjøre eller å snu seg, da vandrer han ikke lenger ved tro. Du bare antar. Og *antagelse* er å...å "gå frem uten offentlig autoritet." Så hvis vi ikke har den virkelige offentlige autoritet til å vite hva Gud sa skulle skje i denne time, hvordan kan vi noen gang møte denne time? Vi må møte den, å vite, ved tro på Hans Ord, de ting som skal skje nå, og nasjonenes tilstand, folkets tilstand, menighetens tilstand osv.

⁹⁰ Tro dette av hele ditt hjerte. Vær så snill og gjør det. Hvis jeg har funnet nåde i deres øyne som en sannferdig person, så tro dette. Legg hendene over på hverandre nå.

⁹¹ Se nå. Bibelen sier ikke, "Disse tegn skal følge William Branham." Den sier ikke, "De skal bare følge Oral Roberts." Den sa ikke, "De skal følge Broder Kopp," eller noen.

⁹² "Disse tegn skal følge dem," flertallig, "som tror. På de syke skal de legge sine hender og de skal bli friske." Det er denne Guds Kraft som er i deg som bringer Livet til den personen som du har din hånd på. Den Hellige Ånds Livgivende Kilde.

⁹³ Kjære Gud, i Jesu Kristi Navn, i dette kritiske øyeblikk når menigheten...må de stå opp i dette sekund, uten nervøsitet, og må Kraften som reiste opp Kristus fra graven, gjøre levende for dem akkurat nå Evangeliets Sannhet, at Jesus' befaling var, at dersom de "legger hender på de syke, så skal de bli friske." Må enhver demons makt, hver en sykdom, enhver plage, enhver pinsel som skjer med folket, må det gå bort nå ved tro. Som troende mennesker spør vi om det i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁹⁴ Løft opp deres hender nå og gi Ham pris, hvis dere tror at Han gjør det.

⁹⁵ Kjære Gud, denne baby vil dø Herre, med mindre dette

blir gjort. Jeg fordømmer denne klump i Jesu Kristi Navn. Må det forlate dette uskyldige barn. Amen. Doktorene har prøvd, og de sviktet. Bare tro.

⁸⁰ Helbredelse er innenfor rekkevidde for hver person. Husk, helbredelse er i dere. Gud plasserte i pæretreet hver en pære som noen gang ville være i det, da Han plantet det i Haven. Ser dere, du bare...pæretreet eller epletreet, eller fruktreet må bare vokse fra å drikke vannet i jorden. Enhver av dere har disse muligheter i dere, til å forløse dere. For det er Gud, siden du ble plantet inn i Kristus ved dåpen (ikke vanndåp), åndelig dåp. Dere kommer ikke inn I Kristus ved vanndåp,

men ved åndelig dåp!

⁸¹ I morgen ettermiddag om Herren vil, så ønsker jeg å tale om det, *hvordan* og *hva* som er den virkelige anvendelsen av Det. Vi har det på ettermiddagen slik at det ikke vil forstyrre noen av deres møter.

⁸² Se nå, hver og en av dere står her som troende, da er det Livet som var i Kristus, i deg. Det kan om dere bare kunne se det!

⁸³ Det er djevelens sak å holde dere avsperrt fra Dette, å holde dere forblindet. Han kan bare la deg bli forblindet, da vet du ikke hvor du går. En mann som er blind kan ikke fortelle hvor han går, han må søke forståelsen fra noen som kan se. Inntil vi kan forstå, så må noen fortelle oss hva som er Sannheten.

⁸⁴ Og Kristus døde for deg, og du er overført fra verden til Kristus. Og alt som du trenger er rett i deg ved dåpen i den Hellige Ånd. Stemmer ikke det? Den eneste tingen som dere har å gjøre, er bare å begynne å drikke fra Det.

⁸⁵ Og som treet drikker, begynner det å skyve ut sine blader, dets knopper, skyver ut dens frukt hvert år. Frukten er ikke i bakken; frukten er i planten. De som forstår det, si "amen." [Forsamlingen sier, "Amen." - Red.] Frukten er i planten, og hver plante må drikke fra sin kilde. Som regnet kommer ned, gir den planten liv å drikke fra. Og som den drikker, så vokser den.

⁸⁶ Og den vokser til den kommer til fulle knopper, akkurat som Menigheten har, for å blomstre i denne tidsalder.

⁸⁷ Og, som vi drikker, så vokser vi. Men hvis planten nekter å drikke, så kan ikke planten vokse. Og om dere bare ville tro det nå, enkeltvis!

⁸⁸ Selvfølgelig vet dere hvordan Herren gjør det, viser forskjellige ting om hva dere har gjort, og hva dere ikke har gjort, osv, I møtene. Vi håpte at den Hellige Ånd ville falle på oss denne morgen og gjøre så mens vi sto, men jeg fortsatte å vente.

⁸⁹ Jeg tror at det er den nervøse delen, å tenke på, at de nedenunder vil ha oss ut herfra. Men de vil ha oss; vi er sene nå.

¹² Vi må kjenne til dette, og så vite hvordan man skal gå ut og møte det. Hvis dere ikke vet hvordan dere skal gjøre det, da gjør dere hva vi pleide å kalle for å "ta på slump"; bare hoppe inn og håpe at det ville være her, håpe *dette* og håpe *det*, og "vil det være?" Han vil at vi skal vite hva Han har sagt om denne dag, og så møte det ved tro, fordi Han sa at det ville være på den måten. Da vet vi at dere har Sannheten, fordi dere har ikke en persons ord for det, dere har Hans Ord for hva vi må gjøre. Og vi stoler på at vår Himmelske Far vil gi dette til oss denne uken.

¹³ Jeg beklager at jeg kuttet av hva jeg sa for noen få øyeblikk siden, om å komme til Tucson. Jeg trodde selv at det var slutten på mitt liv. Jeg tenkte at ingen kunne noen gang tåle sjokket av det som skjedde i synet den morgenen omkring klokken ti der hjemme, at jeg ville kunne være i stand til å leve etter det. Jeg kom til Tucson og gjorde avtaler med min sønn, for min hustru, og barna, til å dra med ham etter at jeg var borte, fordi jeg trodde at det var min ende. Og jeg, i Phoenix, mannen i møtene før det skjedde, jeg fortalte dere hvordan det ville skje.

¹⁴ Vel, noen få måneder etter dette så var jeg oppe i Sabino Canyon en morgen, som er rett nord for Tucson. Jeg var der oppe for å be. Og mens jeg ba, jeg hadde min hånd oppe i luften og sa, "Far, jeg ber Deg om at Du vil hjelpe meg på en eller annen måte. Gi meg styrke for den timen som jeg nå må møte. Og hvis min gjerning er slutt her på jorden, så må jeg komme til Deg. Og det er ikke det at jeg er lei meg for å komme, jeg vet at Du vil ta Deg av min familie, men jeg bare spør om styrke for denne time." Og noe traff min hånd!

¹⁵ Nå radioforsamling. Hva jeg sa kan høres underlig ut, men det er sannheten. Gud er min Dommer.

¹⁶ Jeg så i min hånd, og der var det et sverd. Det hadde en bekledding over skjeftdelen. Og selve skjeftet var lagd av perlemor, og det så ut som om det var en gull-lignende bøyle over skjeftet. Og selve sverdbladet var skinnende, som om det var av kromstål eller noe som strålte i solen.

¹⁷ Det var omkring klokken ti om morgenen, langt oppe på toppen av et fjell. Dere kan tenke dere hvordan en person..(at jeg følte om jeg var i mitt rette sinn) ville føle det ved å stå der med et sverd fra ingen steder, milevis borte fra folk, og holde det i din hånd. Jeg kjente det, følte det, tok og svingte sverdbladet frem og tilbake. Det var et sverd.

¹⁸ Jeg så meg omkring. Jeg sa, "Vel, kunne dette noen gang skje? Her står jeg, rett her, og ingen i nærheten på milevis, og hvor kom dette fra?" Og jeg sa,

“Vel, jeg...jeg antar at det kanskje er Herren som forteller meg at dette er min ende.”

Og en Røst talte og sa; “Dette er Herrens Sverd.”

¹⁹ Jeg tenkte, “Vel, et sverd, da er det for en konge, til en ridder.” Dere vet hvordan det pleide å være i England og forskjellige steder. Jeg tenkte, “Det er hva dette er for, for en ridder.” Og jeg tenkte, “Vel, kanskje er det meningen at jeg skal legge hendene på folk, eller...” Jeg hadde alle slags...det menneskelige sinn kan bli tilrotet vet dere. Man vet ikke. Våre sinn er begrenset; Hans er ubegrenset. Så, og som jeg var...Så forlot det min hånd, og jeg visste ikke hvor det gikk, det bare forsvant. Dersom en person ikke forsto litt om åndelige ting, så...så ville du bli gal. Du ville stå der og undre deg på hva som skjedde.

²⁰ Og Han sa, “Synet er ikke for din ende, det er for din tjeneste. Det Sverdet er Ordet. De Syv Segl vil bli åpnet, hemmelighetene av...”

²¹ Og så to uker etter dette, eller to måneder heller, etter dette så var jeg oppe på et fjell med en gjeng med venner da det skjedde. Syv Engler, like så klart som dere står her, kom feiende ned fra Himmelen. Steinene i fjellet rullet ut og nedover skråningen, og folket som sto der skrek og holdt på, dere vet, og støvet fløy alle steder. Og når det var, så sa Han, “Vend tilbake til ditt hjem. Hver Engel vil være et Segl ut av de Syv Segl.”

²² Dette er på lydbånd. Og Boken vil bli åpnet ganske snart, den blir nå på en måte grammatisert. Som dere vet, så er min grammatikk ikke god, og folk ville ikke...dere måtte bare være folk som elsket meg og visste hvordan dere skulle forstå meg på min grammatikk. Men noen teologer grammatiserer det for meg, og tar ut alle de...Vel, kanskje jeg sa det gale ordet der. Jeg vet ikke engang. Så, jeg hørte noen le, så jeg antar at “*grammarisere*” ikke var rett. Men akkurat som Hollenderen (sa,) Ta meg for hva jeg mener, og ikke for hva jeg sier.

²³ Jeg hører at det bare er tre minutter til programmet slutter.

²⁴ Nå til dere kjære folk ute i radioland, og dere som er syke og trengende her i forsamlingen. Ville dere bare legge deres hender på hverandre nå mens vi har dette ordet i bønn for de syke. Jesus sa, Han siste befaling til Menigheten, “Disse tegn skal følge dem som tror.” “Dem,” dem som tror! “Dersom de legger sine hender på de syke, så skal de bli friske.”

²⁵ Kjære Himmelske Far, vi er som barn i dag, vi adlyder hva Du sier vi skal gjøre. Vi legger hendene på alle disse (bønne) spørsmålene over telefonen. Du ser dem ute i landet der, hvor de er trengende, lidelsene. Vi overgir dem til Deg, Kjære Gud, med denne tro på Ditt Ord at Du har sagt, “Disse tegn skal følge dem som tror. Dersom de legger hender på de syke, så skal de bli friske.”

redde det, men kunne ikke redde det. Det er utenfor hans rekkevidde. Der er intet som kan bli gjort. Hans medisin eller hans kniv kan ikke komme til det. Men, Å Herre, der er ikke noe som er for langt borte fra Din store arm, og Ditt Ord er Din arm. Så vi ber, Kjære Gud, at denne morgen mens vi snakker til Deg, at du vil rekke ned og ta opp den som er syk og som ikke kan hjelpe seg selv ut av rekkevidden fra alle vitenskapelige saker, og bort fra doktoren, slik at de kan bli helbredet. Gi det Herre.

⁷⁶ Som vi tenker på David som ble gitt styringen over noen få får, bare noen få. Men en dag kom en bjørn og tok et lite får og dro avsted, og ville ha spist det opp (slik kreft ville spise opp et legeme) eller en diger løve. Men David, ikke for godt utstyrt med en...et gevær, eller, ikke en fektimester, men med bare ei slynge gikk han etter det fåret. Og da han fant dyret som holdt på å drepe det lille fåret, så drepte han det med slyngen. Bare et enkelt lite våpen med et stykke lær og en streng, men han hadde tillit til det.

⁷⁷ Vi har ikke noe stort geni iblant oss Herre. Vi er enkle mennesker med en enkel liten bønn, men vi kommer denne morgenen etter Faderens får. Den kvinnen som har gått på gatene, elendig, røkt sigaretter, prøvde å finne fred gjennom sigaretter; den mann som har luktet på glasset og prøvd å sette det tilbake, men fienden holder ham fast. Den gutten eller piken som har prøvd å gjøre rett, som ikke kan finne styrke til å bryte bort fra de gale ting. Vi kommer i Herren Jesu Navn for å kreve det fåret denne morgen. Vi trosser fienden, fordi det er en enkel ting, en slynge, en bønn. Vi kommer for å bringe denne tilbake til Faderens fold, slik at vi kan gi regnskap for disse ting som har overgitt i vår hånd. Må Guds kraft treffe troen nede i hjertene til folket, og må den fortapte sjel vende tilbake denne morgen. Må fristelsene i dette livet snu dem bort, la ham gå. Og må han finne seg selv trygt på Mesterens skuldre, og bli båret tilbake til sikkerhet igjen. Vi spør om det i Jesu Navn. Amen.

⁷⁸ Gud velsigne dere alle. Til jeg ser dere i morgen, jeg gir møtet over til Broder Shakarian. [Tomrom på lydbåndet - Red.]

[Broder Branham avslutter tredje del]

⁷⁹ Dette håper jeg at dere vil...at jeg har funnet mere nåde i Guds øyne, og fremfor dere, å tro at jeg ville stå her og fortelle dere ting som var feil. Jeg passerte min 56 års dag her om dagen. Dette er ikke bare en gammel manns Budskap. Jeg har trodd dette siden jeg var en liten gutt. Og hvis det ikke er sant, så har jeg vert den mest dåraktigste person som Gud har hatt på jorden. Jeg har gitt hele mitt liv for denne Sak. Og må jeg si dette med oppriktighet: Hvis jeg hadde ti tusen liv, så ville jeg ikke forandre min mening.

ville ikke Du vise oss bort. Og disse barske bemerkningene som nettopp har blitt gjort, overhodet ikke ment å være en lære, "en ut av en million," men bare som en måte å huske på, for Du sa:

*...trang er den port, og smal er den sti som
fører til liv, og få er det som finner den.*

⁷⁰ Å Evige Far, send Evangeliiyset utover denne by gjennom den kommende uke for stevnet. Og hvis der er noe Sæd, på en måte ved Din Egen store vise omtenkksomhet, som vi prøvde å illustrere i sæden mellom hannen og hunnen, må de komme til stevnet. Må den Hellige Ånd gi dem Lys. Vi er klar over at tiden er kan hende senere enn vi tenker den er. Vi ver Gud, at som vi kommer her troende på at kanskje er der noe her som kunne bli gjort som ville hjelpe folk eller fange det siste får. Vi vet, at når fårefolden er full, så vi Hyrden lukke døren.

⁷¹ Og som det var på Noahs tid, når det siste medlem av familien var brakt inn, så lukket Gud døren. De (folket) slo og banket, men det var for sent. Kjære Gud, de hadde anledning.

Du sa, "Jeg er denne Dør til fårefolden."

⁷² Og hvor slående sangen fra poeten er, "Er ikke nitti ni nok for Deg? Men nei, der var en til." Han kan være et lite svart får, eller han kan være en liten ubetydelig person, kanskje en liten henne eller han. Vi vet ikke hvor de er, men den siste må komme inn og så vil døren bli lukket. Å Gud, Som vet alle disse ting, ransak våre liv denne morgen. Send oss hvor enn vi kunne dra, slik at vi kan finne den siste, at døren vil bli lukket og Hyrden er inne sammen med fårene. Gi det Herre. Dersom det er en her i dag, hvis denne er antatt å skulle komme inn...

⁷³ "Alle dem som Faderen har gitt Meg vil komme til Meg. Og intet menneske kan komme, uten at Faderen har draget ham."

⁷⁴ Og om der er et stort drag, eller en liten følelse, at dette kanskje er timen for noen her i denne forsamling, her eller nedenunder, eller hvor de kan være, må de svare, "Ja Herre, jeg er den lille vandreren som hadde gått bort, og som har kjempet imot hele mitt liv. Jeg...jeg følte at jeg skulle komme. Men i dag så henger jeg på siden for nederlag. Jeg kan ikke gå opp eller ned. Jeg kan ikke gå noen steder." Å, må den store Hyrde komme og strekke Seg ut med ømme hender og bringe denne trygt inn, og plassere denne på Hans skuldre og bringe ham trygt tilbake.

⁷⁵ Kanskje er det en her Herre, som er syk, i en lignende tilstand hvor doktoren sier, "Der er ikke noe som kan bli gjort." Han prøvde hårdt for å

Gi det, Herre, i Jesu Kristi Navn. Amen. [Broder Branham slutter første radiosending]

²⁶ Takk Broder Shakarian. Det er sannelig et stort privilegium å være tilbake igjen på (radio) utsendingen. Å tale til noen av våre venner ute i radioland, så vel som de som er nærværende her.

²⁷ Vi utvider denne innbydelse til dere å komme til Embassy Hotel imorgen ettermiddag for å bli bedt for. Og ikke bare det, men bring dem som er syndere og disse som er frafallen. Hvis vi bare hadde bønn for de syke, og vi ser Gud konstant gjøre store mirakler, men det er bare underordnet. Hovedtingen er å bli frelst og fylt med Guds Ånd, som jeg kommer å tale om til dere i løp av noen få øyeblikk, og nødvendigheten av hvordan vi må bli fylt med Guds Ånd.

²⁸ Guddommelig helbredelse trekker vanligvis folks oppmerk- somhet, og bringer den inn i Guds Nærvær. Når Gud gjør noe som...som de vet er fors...vel, det er ikke forstått. Vi kan ikke vise mekanisk hvordan det er gjort. Gud gjør det på Sin Egen store måte. Da tiltrekker det seg folkets oppmerksomhet, å vite, at der er et Nærvær av Kraft et sted som kan gjøre noe ut over menneskelig forståelse, og det får dem til å se hen til Guds Lam. Og alltid, om Guddommelig helbredelse, har jeg blitt fortalt, og jeg tror selv, at mellom kanskje seksti og sytti prosent av vår Herres tjeneste var på Guddommelig hel-bredelse. Og Han gjorde det for å tiltrekke folket. Når de da var der, så sa Han, "Uten at dere tror at Jeg er Ham, skal dere dø i deres synd."

²⁹ Guddommelig helbredelse er et stort tiltrekkingskort for å få folk til å se på Herren Jesus. Og Doktor F. F. Bosworth, som mange av dere var en venn med, og kjente ham. Hans tjeneste betydde så mye for meg som en ung forkynner. Jeg begynte mine møter, og støtte på Broder Bosworth. Han pleide å si, "Guddommelig helbredelse," det er en kraftig liten uttalelse. Han sa, "Guddommelig helbredelse er agnet på fiskekroken." Han sa, "Du viser aldri kroken til fisken. Du viser ham agnet, og så går han etter agnet og kommer på kroken." Så det er hva vi prøver å gjøre. Det er vårt...Vårt mål er å få folket til Herren Jesus Kristus. Og Han er den samme i går, i dag, og for evig. Så hvis Han var Helbrederen i dagene som har gått, så er Han Helbrederen i dag.

³⁰ Bare et personlig vitnesbyrd før jeg ber for de syke ute i radioland. Det var for noen få dager siden. Jeg satt oppe på et fjell hvor en stor ting hadde funnet sted fremfor femten eller tyve brødre der hvor Herrens Engel hadde kommet ned. Og et stort Lys hadde flydd som en komet, feiet rundt fjellet, og steiner fløy to hundre fot av sted, (ca 60 meter) eller mer over bakken og kuttet toppen av trærne. Jeg sto rett under Det og fortalte dem bare noen få minutter før det skjedde, at det ville være der og hva som ville skje. Det var faktisk fortalt dagen før. Og alle disse mennene løp under lastebilene og alt mulig for å

komme unna. De visste ikke hva som hadde skjedd. Han talte og sa hva som ville finne sted øyeblikkelig etterpå.

³¹ Jeg satt på denne bestemte stenen der, rett hvor Han hadde kommet til syne. Jeg hadde en...en venn som var med oss, som hadde kommet fra Minnesota. Hans folk er her denne morgen, og jeg er ikke sikker på om han kan være her på en av de andre etasjene. Det var Donavon Weerts, og en fin ung kar, en Lutheraner som nettopp hadde gitt sitt liv til Kristus og blitt fylt med Ånden. En meget ydmyk Tysk gutt, omtrent tretti år gammel med to eller tre små barn. Han flyttet ned til Tucson for å bli min nabo, hvor tre eller fire hundre hadde flyttet inn for å være naboer. Så han...

³² Jeg er glad for å ha slike naboer som det. De følger meg hele veien til Sør Afrika, og rundt omkring bare for å være nær og se...med meg, og å være med meg og glede seg i Herrens gleder.

Slik en ydmyk kar. Jeg hadde ikke lagt så mye merke til ham.

³³ Selvfølgelig, folket som jeg kjente og var tilsluttet med er akkurat som min egen bror, søster. Jeg vokter dem, og føler, at om de kommer utenfor geledd, så kan jeg ta dem ut til en av sidene og snakke med dem, fordi jeg elsker dem. Vi ønsker å bo i Herligheten sammen. Og kanskje noen ganger, i møtene, kan dere tenke at jeg snakker hardt til dere. Det er ikke fordi jeg ikke elsker dere, men det kommer fra mitt hjerte, fordi jeg...jeg...det må bare være en vei. Der er bare en måte å tjene Gud på, og det...og vi må bli på Hans vei uansett hva våre tanker er. Hans vei!

³⁴ Jeg la merke til Donavon, den høyre øretippen var hoven, kanskje tre ganger dens størrelse, og den så veldig rød ut. Vel, nå tenkte jeg at det kanskje var fra å ha vert i ørkenen for noen få dager som vi hadde, at han kanskje hadde fått noe (av en) kaktus i sitt øre. Men, når jeg tok tak i hans hånd, så fant jeg ut at det var kreft. Så jeg sa til Donavon, "Donavon, har du...hvor lenge har det vert på ditt øre?" På en slik måte som om jeg ikke visste noe. Jeg sa, "Hvor lenge har det vert der Donavon?"

Han sa, "Broder Branham, omtrent seks måneder," han sa.

Jeg sa, "Hvorfor har du ikke nevnt det for meg?"

³⁵ Han sa, "Å, du er så opptatt," sa, "jeg ville ikke gjøre det." Han sa, "Jeg bare tenkte at kanskje Herren en gang ville fortelle deg."

Så jeg sa, "Er du klar over hva det er?"

Han sa, "Jeg har en anelse."

Jeg sa, "Det stemmer."

⁶² På Påskemorgen var der et annet Lys som traff jorden, da den Hellige Ånd ble gitt. Og Den er gitt for å bringe Lys til denne Sæd som Gud ved Sin forutviten visste ville være her på jorden. Som Han visste om den første naturlige sæd, så visste Han hvor den åndelige Sæd var. Ditt legeme lå rett her da på jorden når Gud først brakte jorden til eksistens. Vi er en del av jorden. Vi lå der. Og ved Sin forutviten så visste Han eksakt hvem som ville elske Ham, og hvem som ville tjene Ham, og hvem som ikke ville. Hans forutviten forteller det. Hvis ikke, så er Han ikke Gud. Han kan ikke være Gud uten å være uendelig. Og hvis Han er uendelig, så vet Han alle ting.

⁶³ Så dere ser hvor folk gjør sine tabber. De snubler ved det. De løper på det, og tror at det er *dette* og *det*, men det virker ikke riktig, vi ser det. Men der er en måte det virker på, og det er å finne Guds fullkomne vilje og stå i den, hva Gud kalte deg for.

⁶⁴ Som Broder Jack sa for noen øyeblikk siden her nede ved Persian Square, all forvirringen. En denne *vei*, og en denne *vei*; og om teologene, osv, at dere ville gå ned der for å få greie på noe teologi, å gå ned der.

⁶⁵ Jeg antar det er akkurat som det var i Hyde Park i London. Jeg var der nede, (hvor alle) har sin egen ide. Det er en sammenklumping av en moderne dags verden i Babylon.

⁶⁶ Men la dere merke til, som Broder Pitts gikk videre med sitt elskelige budskap denne morgen til oss? Som han begynte å gå ut av parken fant han en liten Påskelilje. "Midt i all forvirring," som han brakte det til oss, "den hadde ikke noen måte å si 'ja' eller 'nei.' Det var et Guds Liv som skinte i den, midt i all forvirringen." Det var der i dens utstråling, fordi Gud hadde ordinert den å være der. Midt i all konflikten så la ingen merke til den. De så ikke den åndelige anvendelsen av det.

⁶⁷ Og slik er det i dag blant alle våre store samlinger og grupper, og menigheter og denominasjoner, osv. En trekker *denne* vei, "Vi må være Baptister, eller være Presbyterianere, vi må være *dette*, *det*, eller det *andre*." I midten av alt dette, så vokser det en blomst. Der er en Guds Kraft rett iblant oss, som blir reist opp midt iblant oss alle. La oss bare stanse og beholde det noen få øyeblikk, og vokte det denne uke, se det avdekke seg rett fremfor oss. Vi tror at Gud vil gjøre det. Gjør ikke dere?

[Forsamlingen sier, "Amen." - Red.]

⁶⁸ Jeg ser at vi burde være nedenunder på denne tiden. La oss be, hver og en av oss.

⁶⁹ Kjære Gud, når vi bøyer våre hoder i Ditt Nærvær, så føler vi at vi er så utilstrekkelige til å spørre. Men Du lovet oss dette, at hvis vi ville komme, så

⁵⁴ Da Israel forlot Egypten, så var der omtrent to millioner mennesker som dro samtidig. Hver eneste en av dem hørte en profets Budskap. Hver eneste en av dem så Ildstøtten. Hver eneste en av dem var døpt til Moses, i det Røde Hav. Hver eneste en av dem ropte i Ånden, slo på tamburiner og løp opp og ned på stranden sammen med Miriam da Moses sang i Ånden. Hver og en av dem drakk fra den samme åndelige Klippe. Hver eneste en av dem spiste fersk Manna hver kveld. Hver eneste en av dem! Men der var bare to som nådde landet, en ut av en million.

⁵⁵ Hva var prøven? De drakk alle fra den samme Klippe. De åt alle av den samme åndelige Manna slik som vi spiser denne morgen. Men Ordprøven beviste dem. Når det kom til tiden for Kades Barnea, da de gikk over til løfteslandet, og de kunne ikke dra over før de var prøvd ved Ordet. Alle de andre ti kom tilbake og sa, "Vi kan ikke klare det! Folket er som...Vi er som gresshopper for dem, deres store befestede byer. Motstanden er alt for stor."

⁵⁶ Men Josva og Kaleb roet folket. De sa, "Vi er mer enn i stand til å gjøre det!" Hvorfor? Gud sa før de (dro til) løfteslandet, "Jeg har gitt dere landet. Jeg har gitt det til dere. Det er deres." Men det var en ut av hver million.

⁵⁷ Der er omtrent fem hundre millioner såkalte Kristne i verden i dag, og hver dag slutter en generasjon. Og hva om Bortrykkelsen ville komme i dag, universalt ville fem hundre mennesker bli tatt i Bortrykkelsen? Dere ville aldri visst om det eller sett det i avisene om at de var gått. Og Herrens Komme et hemmelig Komme. Han vil komme og stjele bort. Det vil bli slik en minoritet.

⁵⁸ Akkurat som det var i de dager da disiplene spurte Jesus, "Hvorfor sier de Skriftlærde at...at Elias først må komme?"

Han sa, Han har allerede kommet, og dere visste det ikke."

⁵⁹ Har dere noen gang tenkt på hva folket gjorde? De gikk rett videre og trodde at Mo...at Elias kom, og han var rett iblant dem, og de visste det ikke.

⁶⁰ Så vil det være ved Menneskesønnens Komme! De gjør akkurat samme tingen med Ham. Guds Ånd er her. Vel, hva vil vi gjøre med Det? Skal vi ete Manna osv, og ikke konstant bevege oss som vi vokser?

⁶¹ Har dere noen gang lagt merke til et frø, som Predikant Pitts talte om for noen øyeblikk siden, om hvordan et frø går ned i jorden? Mange frø er i jorden. Da Gud beveget Seg over vannene, med Lyset, og Lyset brakte frem. Det første Guds Nærvær, talt Lys kom ved Guds Ord. Og Guds Ord er den eneste tingen som fortsatt kan bringe Lys. Og da vannene gikk tilbake, så var allerede frøene i jorden, og Lyset brakte bare frem frøene som forble med spiren i seg. Det kom frem. Gud gjør Sin skapelse.

³⁶ Og den andre morgenen, ikke noe mere enn det, jeg holdt gutten ved hånden; den andre morgenen, så var der ikke engang et arr på øret hans. Det var fullstendig borte.

³⁷ Mange ganger så presser vi, prøver å komme til *dette* og *det*, eller. Ser dere, "Disse tegn skal følge den troende." Det sa ikke, "Hvis de vil be for de syke." "Hvis de legger hender på den syke, så skal de bli friske!" Vi må selv ha tro på hva vi gjør. Ja vel.

³⁸ Så Donavon er antagelig her. Dere vil møte ham. Han vil være her. Han vil være her denne morgen, på en av de andre etasjene. Dere vil treffe ham, og han vil kjenne vitnesbyrdet.

³⁹ Og hva mer kunne jeg si? Jeg tror at Lukas, eller Johannes, en av dem sa at verden ikke kunne holde, romme alle de bøker som kunne blitt skrevet om hva Han har gjort blant folket i de siste dager. Hvordan syke har blitt helbredet, alkoholikere har blitt utfridd, titusener av dem, og alle slags sykdommer og plager.

⁴⁰ Dere der ute i radioland nå, så vel som her. Jeg holder nå en stor håndfull med (bønne) begjær som har kommet inn ved telefonen denne morgen, de har konstant ringt siden vi har vert her. Så vi...166 bønnebegjær har kommet inn denne morgen over telefonen siden vi har vert her inne. La oss slutte oss sammen i bønn nå som enhver...Hvor enn dere er, ute i landet, legg deres hender på hverandre dersom dere er troende. Hvis ikke, legg din hånd på Bibelen eller noe der ute mens vi ber her og der.

⁴¹ Kjære Himmelske Far, det lille vitnesbyrdet til Donavon Weerts er bare ett ut av tusener Herre, som Du så nådig har...jeg ber om at Du vil se ned og inn i folkets hjerter, både her og i radioland. Og må de hver og en bli helbredet. Må den onde forlate dem, og må de bli utfriet fra alle deres plager. Gi det Far. I Jesu Kristi Navn, Din Sønn, spør vi. Amen. "Takk Herre..." [tomrom på lydbåndet - Red.]

[Broder Branham slutter den andre radio-utsendelsen]

⁴² Vel, dette er tre ganger for meg her oppe denne morgen. Du verden! Dere vet, det ble akkurat fortalt at vi må forlate bygningen omkring klokken tolv, om fjorten minutter eller noe. Bestyreren sa, hvem er på den andre etasjen der, de kan ikke servere noe måltid. Våre måltider har strukket seg ut. Vi har mange måltider vet dere. Så vi er veldig, veldig glade for at vi har hatt dette store åndelige gastronomiske jubileum som jeg vil kalle det denne morgen her med denne fine flokken av menn.

⁴³ Jeg vil like å nevne at vi er...møtene igjen, i morgen etter- middag, over på Ebassy. Vi vil be for de syke der, og forventer at Gud vil møte med oss. Jeg

kommer for å legge inn min del, min tjeneste, for å gjøre (alt vi kan) til at disse møtene skal bli vellykket. Ikke vellykket fordi det er våre møter, men vellykket i at folk finner Jesus Kristus. Det er vellykket. Ethvert møte, uansett hvor mye vi priser Gud, hvor mange store ting som vi ser Han gjøre, hvor mange ganger Han talet til oss i Ånden, osv, med mindre noe er oppnådd, noen sjeler brakt inn til Kongeriket!

⁴⁴ Og Broder Shakarian kom nettopp med en uttalelse om hva han tenkte om disse dagene som vi lever i. I sannhet tror jeg av hele mitt hjerte at vi lever i avslutningstimen, bare i...i aftenskyggene. Solen er langt kommet. Og når vi ser ting finne sted slik de gjør dag, så er det vanskelig å fortelle hva en ny generasjon ville bringe. For noen få dager siden...

⁴⁵ La meg bare gi dere en liten sak fra innsiden. De gjorde en analyse over hele Arizona, hvor jeg bor, på alle skolene. De ga barna en mental test uten at de visste noe om det. Og gjett hva? Inkludert høyskoler og...og gymnas, så led åtti prosent av barna av mangelfulle utviklede sjelsevner. Sytti prosent av dem var tv-tittere. Ser dere det onde, de har kommet på oss og vi vet ikke...Dere undres på hvorfor de kommer. Dere kan høre Guds Røst roper ut imot det, og likevel finner vi oss selv spunnet inn i det.

⁴⁶ La meg gi dere noe sjokkerende. Ser dere, "Ikke alle som sier til Meg, Herre, Herre, vil komme inn, foruten dem som gjør Min Faders vilje." Hans vilje er Hans Ord. Vi kan være aldri så religiøse, ha store tider, rope, hoppe, i disse møtene som vi...Jeg ønsker ikke å være kritisk, men jeg har en forpliktelse å gjøre til Gud, og den forpliktelse er å være oppriktig, og å si hva Han ønsker jeg skal si. Og jeg er sannelig takknemlig for...for California chapter som har holdt ut med meg i mine overbevisninger. Hvis jeg ikke taler mine overbevisninger så er jeg en hykler og ikke ærlig med dere. Og hvis jeg ikke kan være ærlige med dere, hvordan kan jeg være ærlig med Gud, fordi jeg ser dere og snakker med dere. Selvfølgelig gjør vi det til Gud også, men vi må være virkelig oppriktige med hverandre. Vi er sannelig i en...en forferdelig, forferdelig tidsalder. Har dere noen gang stop...

⁴⁷ La meg bare gi dere en liten analyse. "Ikke alle som sier til meg, Herre, Herre, skal komme inn, men den som gjør Min Faders vilje." Jesus sa, på jorden, "Mennesket skal ikke leve av brød alene, men ved hvert Ord." Hvert Ord! Ikke bare et Ord nå og da, men ved hvert Ord.

⁴⁸ Det var ett Ord mistrodd, ved Guds...av Guds bud, som forårsaket død, sorg og hver sykdom og hodepine, å gå glipp av Guds Ord, ett Ord! Hvis Han tar den menneskelige rase inntil døden ved å gå glipp av, å mistro ett Ord, "sannelig," sannelig. Men Han sa at det ville skje. Satan sa, "Sannelig, det vil ikke." Men det gjorde.

⁴⁹ Så vi må holde hvert Guds Ord. Og hvis mennesket og all denne lidelse og ting som gått på den menneskelige rase ved å mistyde ett Ord, hvor skal vi gå tilbake ved å feile i Ett, hvis det kostet hele denne prisen, endog livet til Hans Sønn?

...Mange er kalt,...få er utvalgt.

...Mange er kalt,...få er utvalgt.

⁵⁰ Jeg kan ikke ta en tekst fra dette, for vi har ikke tid, men bare for å legge noe igjen til dere. La oss tenke på...

⁵¹ Jeg dro en dag med Broder Shakarian til hvor de krysset kveg. Jeg så det i laboratoriet hvor Broder Shakarian tok meg inn. De dyppet i spermen (sæden) til oxen, bare litt...som et lite instrument, en fyrstikk-pinne, og tok opp en klase av den spermen. De la det under dette glasset som forstørret det hundrevis av ganger. Og der var små spirer som hoppet i dette, i denne spermen. Vi vet at spiren kommer fra hannen, og egget fra hunnen. Jeg spurte kjemikeren der, jeg sa, "Hva er det som gjør denne lille hoppingen som det?"

Han sa, "Det er små stuter og kalver." Ser dere?

Og jeg sa, "I denne lille dråpen?"

Han sa, "Ja."

⁵² Jeg sa, "Kanskje er det en million i hele spermen av dem?"

Han sa, "Å ja." Ser dere? Jeg tittet nøye.

⁵³ Når denne store tingen finner sted, så er der ett egg som venter på en spire ut av den millionen. Og der er ingen som kan fortelle hvilken spire det vil bli, eller hvilket egg det er. Hvis dere ser på den naturlige fødsel, så er det et større mysterium enn...jomfrufødslen. Fordi, i denne spermen er der en der inne som er forutbestemt til liv, og resten av dem vil dø.

Og det er ikke den første som kommer, men det er den første som kommer sammen med egget. Kanskje må egget stå opp fra bak spermen, eller midten av spermen. Spiren kan hende må gjøre det samme, egget. Spiren kryper inn i egget, og små haler faller av det, og der begynner ryggraden. Der er bare en av hele ladningen av en million som kommer til å klare det. Bare en. Og for mennesket er det bestemt av en ukjent Makt. Likevel er dere, hver og en, like. Enhver av disse spirene er like. Samme ting i dyr. Samme ting i mennesker. Det er bestemt om det kommer til å bli en gutt, pike, rødhåret, sorthåret, eller hva. Det er bestemt av Gud. Alle ser like ut, i det naturlige, men der er en der inne som er ordinert til liv; en ut av en million, dog er alle like.